

РЕШЕНИЕ

Гр. София, 31.07.2002 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, АДМИНИСТРАТИВНА КОЛЕГИЯ, Ш "Д" състав,
в публично заседание на четиринадесети май, през две хиляди и втората година, в
състав :

Председател: МАРИШКА ЧЕРНЕВА
Членове: НИНА СТОЙЧЕВА
ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА

При секретаря Кристина Павлова и с участието на прокурора Петкова като
разгледа докладваното от съдия Чернева АХД № 723 по описа за 2002 год. и за да
се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от ЗДОИ във връзка с чл.33 и сл. от ЗАП.
Образувано е по жалбата на сдружение Институт за национални изследвания
представяван от неговият директор Бисер Банчев, с адрес: ул."Яворец" № 9,
София 1421 срещу отказ за предоставяне на обществена информация от
Централната избирателна комисия, на основание чл.40 ал.1 от Закона за достъп до
обществена информация.

Жалбоподателят твърди, че на 23.05.2001 г. е подал с обратна разписка заявление
до Председателя на Централната избирателна комисия на основание чл. 24, ал.1 от
ЗДОИ, с което е поискал сведения, свързани с компютърната обработка на
резултатите от парламентарните избори между 1991 и 2001 г., уточнени в 5
конкретни точки в заявлението. От обратната разписка е видно, че заявлението на
жалбоподателя е получено на 28.05.2001г. В предвидения от закона срок, който
изтекъл на 11.06.2001г. не е получил отговор в предвидената от закона форма.
Жалбоподателят твърди, че непроизнасянето на Централната избирателна
комисия е в съществено противоречие с процесуалния и материалния закон, тъй
като органът е следвало да се произнесе с мотивирано решение, когато издава
искания административен акт или отказва издаването му /чл.15 ал.1 от ЗАП/.
Такова не е издадено. Жалбоподателят твърди, че е в противоречие с материалния
закон - чл.2 и 3 от ЗДОИ поисканата от сдружение Институт за национални
изследвания информация, която е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ,
защото е свързана с обществения живот в Република България ако бъде
предоставена, би дала възможност на жалбоподателя да си състави собствено
мнение относно дейността на Централната избирателна комисия. Твърди, че
поисканата обществена информация не попада в предвидените в ЗДОИ
ограничения. Жалбоподателят моли Съда да постанови решение, с което да
отмени отказа на Централната избирателна комисия да се произнесе по
заявлението за достъп до обществена информация, и да реши делото по същество,
като признае правото на достъп до поисканата с гореспоменатото заявление
информация, и осъди Централната избирателна комисия да предостави исканата
информация. Претендира направените разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез своя процесуален представител поддържа жалбата си и моли Съда да я уважи. Излага подробни съображения в писмена защита.

Ответникът не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и моли Съда да я уважи.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалва се мълчаливия отказ на Председателя на Централната изборителна комисия да се произнесе по подадено на 23.05.2001 г. заявление с обратна разписка на основание чл. 24, ал.1 от ЗДОИ, с което сдружението Институт за национални изследвания е поискало сведения, свързани с компютърната обработка на резултатите от парламентарните избори между 1991 и 2001 г., уточнени в 5 конкретни точки.

От обратната разписка е видно, че заявлението на жалбоподателя е получено на 28.05.2001г.

В предвидения от закона срок, който изтекъл на 11.06.2001 г. не се е получил отговор в предвидената от закона форма.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Съдът намира за установено от правна страна следното :

Обжалваният мълчалив отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл.2 от ЗАП, подлежащ на съдебен контрол, тъй като с него се засягат правата на жалбоподателя.

Съгласно чл.41, ал.2 от Конституцията гражданите имат право на информация от държавен орган по въпроси, които представляват за тях законен интерес. На това субективно право на гражданите съответствува задължението на съответните държавни органи да предоставят исканата информация, стига тя, съгласно конституционната норма, да не е държавна тайна или друга защитена от закона тайна, или да не засяга чужди права. Следователно конституционно огласеното право на информация не е неограничено. То е определено в строго визирани от самата Конституция и съответните закони рамки. Приложението на този текст е свързан с наличието на няколко условия, а именно: лицето искащо информация да е български гражданин, да има законен интерес от информацията, тя да не е държавна тайна и да не засяга чужди права.

Правото на достъп до информация е уредено освен в Конституцията и в специалния Закон за достъп до обществената информация. С него се създава по-голяма възможност за гражданите и юридическите лица да бъдат информирани, а и се създава възможност за осъществяване на по-ефективен контрол върху управлението. Със З ДОИ се разширява кръга от лицата, които имат право на достъп до информация, т.е. информация може да иска всяко физическо или

юридическо лице. Жалбоподателят е активно легитимирано лице по смисъла на ЗДОИ да иска достъп до обществена информация. Ответникът пък е пасивно легитимиран да даде или откаже исканият достъп до информация, тъй като задължени да представят информация са всички държавни органи, органи на общинското самоуправление и публично - правни субекти.

Отправеното заявление подадено на 23.05.2001 г. с обратна разписка на основание чл. 24, ал.1 от ЗДОИ, с което сдружението Институт за национални изследвания е поискало сведения, свързани с компютърната обработка на резултатите от парламентарните избори между 1991 и 2001 г., уточнени в 5 конкретни точки до ЦИК по ЗДОИ, отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ.

В установеният в чл.28 от ЗДОИ 14-дневен срок ответникът не се е произнесъл, поради което е налице мълчалив отказ. С цялата глава трета на ЗДОИ законодателят е регламентирал процедурата за предоставяне на достъп до обществена информация. Логическите връзки между отделните разпоредби в тази глава и тяхната последователност сочат на извода, че идеята, заложена от законодателя в този закон е недопустимостта на задължен по него субект да не се произнесе в сроковете по чл.28 - 31, поради което ЗДОИ не е въвел фикцията по чл.14,ал.1 ЗАП, т.е. не е обявил непроизнасянето в установения срок за мълчалив отказ. Да се приеме, че липсата на нарочна правна норма в специалния закон, която да създаде посочената фикция, означава липса на мълчалив отказ, на практика ще доведе до отказ от правосъдие и защита правата на гражданите, което е недопустимо. Съдът не може да откаже правосъдие, дори и когато липсва закон. ЗДОО се явява специален по отношение на ЗАП, който урежда правоотношенията във връзка с издаването и контрола на административните актове. И двата нормативни акта са от една и съща степен и общият /ЗАП/ следва да намери приложение за онези случаи, които не са уредени в специалния закон /хипотезата на мълчалив отказ/, след като в последния няма изрична разпоредба, изключваща приложението на общия такъв, то той се прилага субсидиарно.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок и разгледана по същество е основателна.

Правото да достъп до информация не е абсолютно, а търпи определени ограничения. Те са определени в чл.37, ал.1 от ЗДОИ и представляват държавна тайна, служебна тайна, информацията по чл.13, ал.2 от същия закон, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично съгласие, исканата обществена информация е предоставена на заявителя през последните шест месеца и когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения, препоръки, становища, консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори (чл.13, ал.2 от ЗДОИ).

Законодателят е дал легално определение на термина обществена информация в чл.2 от Закона. Той е приел, че обществена е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Жалбоподателят в заявлението си е поискал да се запознае с компютърната обработка на резултатите от парламентарните избори в Република България, произведени между 1991 и 2001 год., включително. Предвид на това, Съдът счита, че исканата информация е обществена по смисъла на закона, тъй като се третира дейността на ЦИК. Това е видно и от публикациите на ЦИК в

Интернет и бюлетина, издаван от ЦИК, където присъства информацията именно от поисканите със заявлението категории -относно участниците в конкурсите за преброяване, имената на експертите тествали софтуера, имената на лицата, които са участвали в състава на съответните фирми и колективи. Броят на фирмите и колективите, участвували в конкурсите за определяне на преброител, са посочени в бюлетините на ЦИК, отнасящи се до парламентарните избори през 1994 и 1997г. и до местните избори през 1995г. Имената на лицата, участвали в състава на съответния колектив, са посочени също в гореупоменатите бюлетини на ЦИК. Имената на експертите, тествали софтуера, са посочени в решение на ЦИК № 786/8.10.1999г., отнасящо се до местните избори през 1999г.

Поисканата обществена информация не попада в никое от предвидените в ЗДОИ ограничения, видно от самия факт на публикацията на горните категории данни.

Относно офертите на участниците в конкурсите за преброяване и извършване на компютърната обработка и до мотивите на ЦИК за вземане на посочените в заявлението решения /материализирани в съответните протоколи от заседания на ЦИК/, те са също една необходимо присъща част от цялата обществена информация, отнасяща се до преброяването на гласовете и компютърната обработка на резултатите от изборите. Само чрез гарантираното право на всеки един гражданин или юридическо лице на достъп до цялата тази информация се гарантира и необходимата прозрачност и отговорност за правилното отчитане на вота на избирателите.

С оглед на изложеното, мълчаливият отказ на Централната избирателна комисия за предоставяне на достъп до обществена информация е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

Съдът признава правото на жалбоподателя на исканата обществена информация. Тъй като въпросът е предоставен на преценката и е в компетентността на административния орган, Съдът не може да реши въпроса по същество, поради което на основание чл. 42 от ЗАП преписката следва да върне на административния орган за произнасяне по заявлението, с което е сезиран.

Предвид на изричната претенция на пълномощниците на жалбоподателя и с оглед изхода на спора, на основание чл.64 от ГПК във връзка с чл.5 от ЗАП Съдът присъжда направените по делото разноски в размер на 10 (десет) лева, платими от ответника.

Воден от горното и на основание чл.42 от ЗАП СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

РЕШИ :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Председателя на Централната избирателна комисия за предоставяне достъп до обществена информация на заявление по ЗДОИ от 23.05.2001г., подадено с обратна разписка на основание чл. 24, ал.1 от ЗДОИ, с което сдружение Институт за национални изследвания представляван от неговият директор Бисер Банчев, с адрес: ул."Яворец" № 9, София 1421 е поискало сведения, свързани с компютърната обработка на резултатите от

парламентарните избори между 1991 и 2001 г., уточнени в 5 конкретни точки в заявлението.

ПРИЗНАВА правото на сдружение Институт за национални изследвания представляван от неговият директор Бисер Банчев, с адрес: ул."Яворец" № 9, София 1421 за предоставяне достъп до обществена информация на заявление по ЗДОИ от 23.05.2001г.

ВРЪЩА преписката на Председателя на Централната изборителна комисия за предоставяне достъп до обществена информация на заявление по ЗДОИ от 23.05.2001г., подадено с обратна разписка на основание чл. 24, ал.1 от ЗДОИ, с което сдружение Институт за национални изследвания представляван от неговият директор Бисер Банчев, с адрес: ул."Яворец" № 9, Софш 1421 е поискало сведения, свързани с компютърната обработка ш резултатите от парламентарните избори между 1991 и 2001г. уточнени в 5 конкретни точки в заявлението.

ОСЪЖДА Председателя на Централната избиратели; комисия да заплати на сдружение Институт за национални изследвания представляван от неговият директор Бисер Банчев, адрес: ул."Яворец" № 9, София 1421 разноски по делото, на основание чл.64 от ГПК във връзка с чл.5 от ЗАП в размер на 10 (десет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: